

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia 45/2001, ponieważ odmówiono dostępu do żądanych informacji, mimo że przesłanki ujawnienia były spełnione;
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia określonego w art. 2 i 4 rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 ogólnego obowiązku rozpatrzenia każdego indywidualnego dokumentu;
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001, ponieważ odmowa udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów jest bezzasadna;
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku przedstawienia uzasadnienia wskazanego w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia 1049/2001, ponieważ Parlament nie udzielił odpowiedzi na wszystkie argumenty strony skarżącej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2015 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA

(Sprawa T-669/15)

(2016/C 048/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Niemcy), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Niemcy), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Niemcy), Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, M. Grunchard, adwokaci, oraz P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów dotyczącej wpisania spółki do wykazu substancji czynnych i dostawców przewidzianego w art. 95 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 (¹); oraz
- obciążenie ECHA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą, że zezwalając na wpisanie przedsiębiorstwa do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 w odniesieniu do określonej substancji, ECHA nie zastosowała prawa. Zważywszy na uchybienia ECHA w tym względzie, skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że ECHA błędnie zastosowała zasady związane z wymogiem, by przedsiębiorstwo złożyło pełną dokumentację na podstawie art. 95 ust. 1 rozporządzenia nr 528/2012.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ECHA potraktowała przedsiębiorstwa znajdujące się w tej samej sytuacji w różny sposób.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że wbrew wymogom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 528/2012 ECHA nie zapewniła równych warunków między przedsiębiorstwami uczestniczącymi w programie badania danej substancji oraz przedsiębiorstwami działającymi w pojedynkę.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2015 r. – Freistaat Bayern/Komisja

(Sprawa T-683/15)

(2016/C 048/89)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Freistaat Bayern (przedstawiciele: adwokaci U. Soltész i H. Weiß)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że w odniesieniu do kontroli jakości przeprowadzanych w kraju związkowym Bawaria Niemcy naruszyły art. 108 ust. 3 TFUE, przyznając na rzecz określonych zakładów mleczarskich w Bawarii pomoc państwa, która jest niezgodna z rykiem wewnętrznym od dnia 1 stycznia 2007 r.;
- stwierdzenie nieważności art. 2–4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wezwano w nich określone zakłady sektora mleczarskiego w kraju związkowym Bawaria do zwrotu pomocy wraz z odsetkami;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2015) 6295 final z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] przyznanej przez Niemcy w odniesieniu do kontroli jakości mleka w ramach ustawy o mleku i tłuszczach.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 108 ust. 2 TFUE, jak również art. 6 ust. 1 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/1589 (¹)